

Expediție pe Vârful Elbrus, Munții Caucaz,

Republica Kabardino-Balkaria, Federația Rusa

Elbrus, deasupra Europei!

Suntem bucuroși! Suntem bucuroși că am putut duce la capăt un vechi proiect: atingerea celui mai înalt vârf de munte din Europa.

Expediția s-a desfășurat în perioada 13-25 august. Echipa Grupului Expediționar a fost formată din nouă persoane: Alina Ștefănescu, Alexandru Barbaroșie, Andrei Fortună, Cătălin Ungureanu, Daniel Țîmpu, Felicia Balan, Gabriel Bejenariu, Silviu Neagu, Vlad Săcaramunteanu.

După un suficient de lung și relativ dificil proces de obținere a vizelor pentru Federația Rusă, ne-am deplasat pe traseul Iași – Chișinău (auto) – Moscova (avion) – Mineralnye Vody (avion) – Cheget (auto). După o noapte petrecută la hotel, am plecat la Azau, de unde, cu ajutorul a două telecabine și a unui telescaun am ajuns la celebrele “butoaie” - (3800 m). Aici am fost cazați 3 zile, timp în care am facut ascensiuni în vederea adaptării / aclimatizării. În acest interval am fost arși de soare, udați de ploaie, bătuti de lapoviță și cutremurați în somn. Somnul a fost cu intermitențe, datorită neadaptării.

Alte echipe, ca cele din India, Pakistan, Austria, Indonezia, cazate la butoaie în acea perioadă au reușit parțial (1-2 persoane din echipă) sau nu au reușit să ajungă pe vârf, în primul rând, datorită vremii nefavorabile și apoi a insuficienței aclimatizării.

Următoarea deplasare s-a facut, la o alta cazare, în containe reamenajate foarte sumar, la 4200 m. Vremea variabilă spre rea: vânt, ploaie și lapoviță, ceață, ninsoare viscolită moderat la 4500 m. În afară de prima noapte, somnul a fost ceva mai bun. Programul a continuat cu deplasări în susul și în josul muntelui.

Prognoza de joi, 18.08, arăta că a doua zi, vineri, vremea va fi bună, astfel că cei mai tineri și în foarte bună condiție fizică au dorit să atace muntele. După aproximativ șapte ore de urcuș (plecare la ora 1 a.m.), pe o vreme excepțională, echipa de ”tineret” (Alina, Alexandru-Sașa, Silviu și Vlad) a ajuns pe varful Elbrus Vest, 5642 m, vineri, 19 august 2016.

Al doilea atac a fost dat în ziua următoare, sâmbătă, 20 august. De data acesta, cu toată echipa, juniori și seniori, îmbarcată în ratrack (unii obosiți după tura din ziua precedentă, alții cu resursele fizice puse pe “avarie” pentru că ar mai fi necesitat o perioadă ceva mai lungă de adaptare), am început urcușul în jurul orelor 2 a.m., de la 5100 m. S-a urcat lent, sub bataia

vântului, care accentua senzația de frig și sub un cer luminat de luna și stele (fără lumina lămpilor frontale). Răsăritul de soare ne-a prins cam la vreo ora sub vârful vestic (cel mai înalt), încălzindu-ne cu razele sale. Undeva, pe la ora 7.30, toți cei nouă membri ai echipei Grupului Expediționar Nippon se îmbrățișau pe vârful. S-au făcut fotografiile, cu toată echipa cu steagul Grupului Expediționar și cu steagul României.

Retragerea s-a făcut pe grupuri, funcție de preferințele personale. Alina și Vlad (antrenați la maratoane alpine) au preferat să coboare până în șeaua ce separă vârful vestic de cel estic și să urce și pe cel din urmă (5621 m).

După încă o noapte de refacere, dormită la 4200 m, am coborât cu toții, din nou la hotel Semerka, în stațiunea Cheget. Aici am intrat în refacere, cu excursii pe crestele din împrejurimi, cu mâncare gătită la pensiuni, pregătindu-ne pentru revenirea acasă pe același drum ca la plecare, dar în sens opus.

De asta suntem bucuroși! Și mai suntem bucuroși că zeii ne-au fost alături cu vreme bună, cu oameni dedicați și sufletiști, că am terminat expediția întregi și sănătoși, că am ajuns cu toții acolo unde ne-am propus!